

Informe 1/2002, de 12 de març, de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya.

Assumpte: **consulta sobre les obligacions d'informació respecte als subcontractistes, en aplicació de l'article 42 de l'Estatut dels treballadors.**

FETS

Mitjançant un escrit de 15 d'octubre de 2001, l'alcalde de l'Ajuntament de Reus sol·licita a aquesta Junta Consultiva que emeti un informe en relació amb les obligacions d'informació respecte als subcontractistes, en aplicació de l'article 42 de l'Estatut dels treballadors, d'acord amb la redacció següent:

"La Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat reforma, entre altres preceptes, l'article 42 de la Llei de l'estatut dels treballadors, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Es planteja el dubte sobre l'aplicabilitat del precepte esmentat en l'àmbit de la contractació administrativa i específicament respecte de l'obligació de l'Ajuntament d'informar (en els termes que preveu el mateix article) els representants del seu personal de tots els contractes d'execució d'obres o de prestació de serveis que concerta amb empreses contractistes."

L'article 4.9 del Decret 376/1996, de 2 de desembre, de reestructuració de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, estableix, d'una banda, que aquesta Junta pot emetre informes sobre les qüestions que puguin plantejar, en matèria de contractació, les entitats que integren l'Administració local a Catalunya, i, de l'altra, que és el president de cada entitat qui ha de sol·licitar els informes.

D'acord amb les funcions que estableix l'article 11.3 del Decret 376/1996, de 2 de desembre, de reestructuració de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, és procedent que la Comissió Permanent emeti un informe sobre la base de les següents

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

L'article 2 de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i de la millora de la seva qualitat, publicada en el BOE de 10 de juliol de 2001, va modificar l'article 42 de l'Estatut dels treballadors.

La modificació canvia el títol de l'article 42 que passa a denominar-se "Subcontractació d'obres i serveis". Així, canvia la redacció dels dos apartats que aquest article tenia fins al moment i n'afegeix tres de nous.

La regulació legal estableix una sèrie d'obligacions de caràcter social que han de complir les empreses quan tinguin relació entre elles per motiu de la contractació d'una amb l'altra.

Concretament, la consulta formulada per l'Ajuntament de Reus es refereix a l'obligació que conté el nou apartat 4 de l'article 42. Aquest apartat s'expressa en el termes següents:

"Sens perjudici de la informació sobre previsions en matèria de subcontractació a la qual es refereix l'article 64.1.1r d'aquesta Llei, quan l'empresa concerta un contracte de prestació d'obres o serveis amb una empresa contractista o subcontractista, haurà d'informar als representants legals dels seus treballadors sobre els següents extrems:

- a) Nom o raó social, domicili i número d'identificació fiscal de l'empresa contractista o subcontractista.
- b) Objecte i durada de la contracta.
- c) Lloc d'execució de la contracta.
- d) En el seu cas, nombre de treballadors que seran ocupats per la contracta o subcontracta en el centre de treball de l'empresa principal.
- e) Mesures previstes per a la coordinació d'activitats des del punt de vista de la prevenció de riscos laborals."

La competència d'aquest òrgan consultiu es redueix a la interpretació de les normes jurídiques que regulen la contractació de les administracions públiques i, en aquest sentit, no ens correspon efectuar una interpretació sistemàtica del precepte.

Tampoc és objecte d'aquest informe, ni competència d'aquest òrgan consultiu, analitzar les obligacions en les quals puguin incórrer les administracions públiques en virtut de legislacions sectorials.

Tanmateix, considerem que sí que és possible establir si el mandat legal que es conté en l'apartat 4 de l'article 42 de l'Estatut dels treballadors és d'aplicació en la relació contractual establerta, sota el règim jurídic de la LCAP, entre un òrgan administratiu de contractació i una empresa.

El Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, regula de forma integral l'activitat contractual de les administracions públiques amb empreses externes a la seva pròpia estructura, amb les exclusions que s'esmenten a l'article 3.

El Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques és una llei especial que regula, amb vocació de totalitat, una activitat concreta administrativa de forma que, per exemple, els procediments administratius de contractació es veuen regulats preferentment en la mateixa LCAP i tan sols, en defecte de regulació expressa i amb caràcter supletori, és d'aplicació la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (disposició addicional setena LCAP).

La LCAP regula la contractació administrativa i estableix que, un cop seleccionat l'empresari -ària i a l'hora de començar l'execució del contracte, l'empresa adjudicatària és responsable al seu risc i ventura d'aquesta execució que haurà de realitzar autònomament, i ha de garantir el compliment del conjunt de les seves obligacions socials i professionals.

L'Administració es reserva els poders de direcció i control de l'execució del contracte, però no s'estableix una relació estructural amb l'empresa adjudicatària i, en aquest sentit, no s'integren els treballadors d'aquesta empresa en general en l'estructura de l'Administració contractant. Com és sabut, la LCAP no ha considerat possible, justament per les raons exposades, la viabilitat d'articular la cessió de personal amb empreses de treball temporal mitjançant un contracte administratiu, tret feta del supòsit de l'article 196 e del TRLCAP.

La subcontractació d'una empresa per part de l'empresa adjudicatària d'un contracte administratiu crea una relació jurídica i econòmica entre ambdues empreses, però aquesta relació no transcendeix a l'Administració contractant.

La LCAP manté la afirmació que la subcontractació per part de l'empresa adjudicatària del contracte crea una relació jurídica entre ambdues empreses de naturalesa privada, relació que és aliena a la relació principal entre l'empresa adjudicatària i l'administració contractant malgrat que, efectivament, el pagament del preu mitjançant abonaments a bon compte que pugui realitzar l'administració contractant poden ser embargats per al pagament dels salaris meritats pel personal del contractista en l'execució del contracte i de les quotes socials derivades dels mateixos salaris, i per al pagament de les obligacions concretes pel contractista amb els subcontractistes i els subministradors referides a l'execució del contracte.

L'empresa adjudicatària d'un contracte administratiu ha de complir el conjunt de prescripcions legals en matèria professional o social, de forma que la condemna mitjançant sentència ferma pels delictes contra els drets dels treballadors o les sancions administratives fermes per infracció molt greu en matèria social suposen causa d'incapacitat per contractar amb l'administració.

Tanmateix, l'execució del contracte administratiu no comporta una actuació de comprovació i control efectius d'aquestes obligacions, ja que no es pot considerar a l'administració com a empresa principal de l'empresa contractista.

Així, la clàusula 11 del Plec de Clàusules Administratives Generals per a la contractació d'obres de l'Estat, estableix que "el contractista està obligat al compliment de les disposicions vigents en matèria laboral, de seguretat social i de seguretat i higiene al treball".

L'obligació continguda en l'apartat 4 de l'article 42 de l'Estatut dels treballadors té com a base l'existència d'una relació en l'activitat entre l'empresa principal que contracta l'obra i l'empresa subcontractista la qual cosa, lògicament, porta a la conclusió que no correspon amb la relació jurídica que s'estableix entre l'empresa adjudicatària i l'administració, en un contracte administratiu.

A més, caldria una menció expressa i clara que, trencant el caràcter de llei especial de la LCAP, incorporés les obligacions en l'àmbit de la contractació de les administracions públiques.

Per tant, a la vista de les anteriors consideracions, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, adopta la següent

CONCLUSIÓ

Les obligacions contingudes en l'apartat 4 de l'article 42 de l'Estatut dels treballadors no són d'aplicació a l'òrgan administratiu de contractació en l'àmbit de la contractació sotmesa a la Llei de contractes de les administracions públiques.

Barcelona, 12 de març de 2002